

روی ورزشمان ملی گرا باشیم

ثبت ورزش زورخانه‌ای به نام کشور جمهوری آذربایجان اتفاقی است که نباید می‌افتاد، اما واقعیت این است که نمی‌خواستند این موضوع را پیگیری کنند و مسائل حاشیه‌ای خیلی برای‌شان اصل است. عده‌ای با موضوعات ملی ما مشکل و دوست دارند از بین برود. ظاهراً قرابت‌شان با یک فرهنگ دیگر است. بچه بدرپرست را به پدر و مادر اهل می‌دهند. کاری هم قرار نبود کسی انجام دهد، فقط سنگ‌اندازی نکنند کافی است. با التماس خیلی چیزها را دنبال می‌کنیم، هزینه‌های زیادی می‌پردازیم که یک مربی گرانقیمت را از کشورهای دیگر بیاوریم و هیچی هم نمی‌شویم، اما آقایان با چیزی که در آن توانمندی داریم زاویه دارند و کارشکنی می‌کنند. براساس احساسان وظیفه‌ام در خصوص جدا شدن کشتی پهلوانی از فدراسیون کشتی و واگذاری آن به فدراسیون زورخانه‌ای رفتم و امدم. هم با وزیر قبلی و هم وزیر فعلی و هم با صالحی امیری نامه‌نگاری کردم، اما احساس این بود که برای‌شان مهم نیست. نمی‌گویم کاسه داغ‌تر از آش که هم کاسه از آن ماست و هم آش، اما باید در داخل موضوع تعیین تکلیف می‌شد و در ریف بدوجه، هزینه‌ای را مشخص می‌کردند. کشتی پهلوانی در اختیار کشتی بود و از این نظر ورزش زورخانه‌ای است. تقریباً در فدراسیون زورخانه‌ای امکاناتی در این رابطه نداشتیم که کشتی پهلوانی را به آنها دادند. اگر قرار بود بدهند باید امکانات هم می‌دادند و در مقابل کار هم می‌خواستند، ولی در سطح حرکت می‌کنیم و کار محتوایی نمی‌کنیم. بیشتر کارمان شعار است و جلسات و جشن‌های ما محتوا ندارد و جنبه تبلیغات دارد. این همه کار را دنبال و با آنها صحبت کردم و خواستم که موضوع را جدی دنبال کنند، اما هیچ کدام ترتیب اثر ندادند. طبیعی بود این اتفاق بیفتد، آن هم وقتی که ما کاری نمی‌کنیم. کار کشتی پهلوانی را پیگیری می‌کنم و دوست داشتم با همراهی گروه داخلی باشد که وزارتخانه است، ولی آقایان خیلی رغبتی به این کار ندارند. کار نمی‌کنند و مسائل را جدی نمی‌گیرند، در حالی که ما در مدیریت ورزش کاری غیر از ورزش نداریم که آن را جدی نگیریم. باید روی ورزش کشور و ایرانمان ملی گراتر باشیم و افرادی از این جنس اینجا مسئولیت قبول کنند که پاسخگو باشند. اینطور نباشد که صرفاً از میز محافظت کنند که اگر اینطور باشد ورزش از این بدتر می‌شود. شاید محدود بودنی کسانی که در جهت ورزش ما این افراد نباید باشند و اگر هستند باید متوجه باشند روی چه صندلی نشسته‌اند و باید بدانند این میز و صندلی ابدی نیست. بهتر است در جهت ورزش و اسم ایران حرکت کنیم. متأسفانه ما دچار حاشیه هستیم، اصلاً انگار ورزش برای کسانی که در این فضا هستند، اولویت نیست. خوب است یک نفر جسارت داشته باشد و این را بگوید که همه تکلیف خود را بدانند.

رئیس فدراسیون جهانی کشتی پهلوانی

فان خال، سرمربی تیمی هلند از حمایت نکردن این تیم توسط هواداران در جام جهانی گله کرد: «ما چهار بازی انجام داده‌ایم و تعداد طرفداران ما در همه آن‌ها کم بوده است.» هلند تاکنون ۷۵ درصد از بازی‌های خود را برده و اکنون این تیم به دنبال حذف آرژانتین و گرفتن انتقام جام جهانی ۲۰۱۴ است.

گراهام آرنولد، سرمربی استرالیا تا سال ۲۰۲۶ روی نیمکت این تیم ماندگار شد. کانگوروها در جام جهانی برای دومین بار در تاریخ این رقابت‌ها توانستند از مرحله گروهی صعود کنند. عملکرد خوب این تیم در قطر رضایت فدراسیون فوتبال استرالیا و ادامه همکاری تا چهار سال آینده را برای سرمربی به همراه داشت.

گابریل باتیستوتا ابراز امیدواری کرد لیونل مسی رکورد او را در قطر بشکند. مسی تاکنون در جام جهانی ۲۰۲۲ موفق شده تعداد گل‌هایش در ادوار مختلف این رقابت‌ها را به عدد ۹ برساند تا یک گل دیگر با رکورد ۱۰ گل باتیستوتا، بهترین گلزن تاریخ آرژانتین در جام جهانی فاصله داشته باشد.

رحیم استرلینگ، مهاجم انگلیس تا زمانی که از امنیت خانواده‌اش پس از حمله مسلحانه به منزلش به صورت کامل مطمئن نشود به قطر باز نخواهد گشت. یکی از نزدیکان این بازیکن به روزنامه سان گفت: «رحیم به همه گفته امکان ندارد تا زمانی که صددرصد از امنیت خانواده‌اش مطمئن نشود به قطر برگردد.»

ورود گلر سوم برزیل به زمین در مصاف با کره جنوبی یک رکورد خاص را برای سلسائو به یادگار آورد. با حضور ۱۰ دقیقه‌ای و یورتون در زمین، برزیل به اولین تیمی تبدیل شد که در جام جهانی از تمامی ۲۶ بازیکن خود استفاده کرده است. در تیم برزیل فقط یورتون بود که تا قبل از این به میدان نرفته بود.

از
قیاس‌های
مع‌الفارق
تا توجیهات
نخ‌نما شده

کی‌روش و تاج پاسخی برای ناکامی در قطر ندارند!

کزارش دنیاچیدری

انتظار به‌سر رسید و سرمربی تیم ملی و رئیس فدراسیون فوتبال در مورد نتایج به‌دست آمده در قطر دلمان را تازه کرد.

مهدی تاج دیروز در مورد ناکامی تیم ملی حرف زد و گفت: «تلاش کردیم که بهترین اتفاق در قطر رخ دهد و تیم ملی در بهترین وضعیت در رقابت‌های جام جهانی حضور داشته باشد. من تجربه سه دوره متفاوت‌تر را کسب کرده‌ام. به هر جهت تیم ملی ایران تا آخرین دقیق شانس صعود به دور بعدی را داشت و مجموعه فدراسیون از اینکته توانستیم به دور بعدی صعود کنیم، خرسند نیست.»

اما بشنوید از سرمربی پر تغالی تیم ملی که بسیار مفصل‌تر از رئیس فدراسیون ناکامی تیم را توجیه می‌کند. حرف‌هایی که قانع‌کننده نبود. ایران در قطر خوب نبود و این چیزی نیست که بتوان با حرف‌های پنهانش کرد، اما تعاریف کمی‌روش از سه مصاف ایران در قطر به‌گونه‌ای است که گویا در حال شنیدن داستانی هستیم که خود به چشم ندیده‌ایم: «مقابل انگلیس به جهنم رفتم، در بازی با ولز به بهشت فرود آمدم و در بازی سوم، جایی بیسن بهشت و جهنم بودیم، در دست در برخ.»

کوش این‌بار روی مهم‌ترین مسئله دست می‌گذارد؛ آینده فوتبال ایران، آینده‌ای که

سال‌هاست هیچ برنامه‌ای برای آن ریخته نشده که اگر غیر از این بود شاهد رشد بدون توقف سن و سال حسرت حضور در المپیک نبودیم و ناکامی‌های بی‌پایان در عبور از مرحله گروهی جام جهانی که حسرت به دل‌های المپیک در ادامه راه تجربه‌اش می‌کنند! آینده فوتبال ایران بی‌شک مهم‌ترین مسئله است، اما نه در حرف. آینده‌ای که با امیدها در حسرت المپیک می‌ماند و با تک‌تک همان نفرات سریال ناکامی‌هایش را در مرحله نخست جام جهانی دنبال می‌کند. واقعیت تلخی که مسرد پر تغالی نیمکت تیم ملی به خوبی با آن آشناست. در واقع کمی‌روش می‌داند آنچه امروز خواهان دارد رؤیاسازی برای آینده است، نه بررسی عواملی که مانع از حضور ایران در یک‌هشتم‌نهایی قطر شد. به همین دلیل هم درست دست می‌گذارد. روی نقطه ضعفی که به خوبی می‌شناسد: «به نظر ما در درس‌های خیلی مهمی از این جام جهانی گرفتیم که باید خودمان را با آن بالا ببریم. نمی‌خواهم صحبتی خارج از چارچوب مستطیل سبزه و زمین فوتبال داشته باشم. قبلاً در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۹ همیشه مکرراً این حرف را می‌زدم که اگر می‌خواهید موفق شوید و در سطح بهترین تیم‌های جهان قرار بگیرید باید کارهای بیشتری انجام دهید. مسئله فقط صحبت تیم با آمادسازی بازیکنان نیست. کاری که باید انجام شود رشد و ارتقا در تمام سطوح است.»

پرواضح است که سرمربی تیم ملی هدفی جز

کوکب شمردن ناکامی ایران و بزرگ کردن برتری مقابل ولز و حتی شاهد رشد بدون توقف امروز زمان دفاع کردن از عملکرد کمی‌روش و یارانش نیست. امروز زمان بررسی دلایل ناکامی است و تأکید بر این مهم، بنابراین نقد اتفاقات رقم خورده مقابل انگلیس و امریکا به منزله شمشری شد هیچ‌گونه شباهتی به انگلیس ندارند و هرگز نمی‌توان آنها را با هم در یک کفه ترازو گذاشت و مدعی شد که عبور از حریفانی در سطح انگلیس، ولز و امریکا به‌خودی‌خود دشوار است. انگلیس با یک‌دوجین ستاره در شرایط عادی نمی‌توانست فکر زدن شش گل به ایران را به سرش هم راه بدهد، چه برسد به ولز یا حتی امریکایی که دقیقاً به دلیل عملکرد بد و هرگز غیرقابل دفاع شاگردان کمی‌روش در آخرین بازی مرحله گروهی جواز صعود گرفت!

جام جهانی قطر مستحکم‌ترین زمان برای صعود است، ولی این بار تیم ملی مجبور شده تنها مقابل حریفان بازی کند، حتی مقابل برخی از خودی‌ها هم باید بازی می‌کرد. بازیکنان تیم ملی دشمنان مردم یا دشمنان کشور نیستند و اگر کسی بخواهد اینطور وانمود کند که بازیکنان تیم ملی دشمنان هواداران یا برخی مردم هستند، یک افتراق افتاد و واقعیتش فکرمی‌کنم متأسفانه صحیح هم نبود.»

در واقع کمی‌روش سعی دارد با زیرکی و تبحری خاص، مسائل را با هم ادغام کند و نتیجه‌ای را که

تمرکز هندبال‌بالیست‌ها برای درخشش در جهانی

کار سختی پیش‌روی تیم‌ملی هندبال در رقابت‌های قهرمانی جهان است. با این حال هندبال‌بالیست‌های کشورمان نتایج درخشش مقابل اسپانیا، مونته‌نگرو و شیلی و صعود

به مرحله حذفی را دارند. بیست‌وهشتمین دوره قهرمانی جهان ماه آینده در لهستان و سوئد برگزار خواهد شد. شهداد مرتجی، مربی این تیم با اشاره به تلاش ملی‌پوشان می‌گوید: «شرایط بازیکنان بد نیست. آنها در لیگ هم بازی می‌کنند و شرایط بدنی خوبی دارند. حتماً باید در اردو یک دوره بدنسازی دیگر داشته باشیم. همچنین بحث تاکتیکی، دفاع و حمله را در نظر بگیریم. زمان خوبی هم در اختیار داریم و این اتفاق خواهد افتاد. ششلی در سطح هندبال خودمان است. در اردوی قبلی هم فیلم مسابقات آنها را از ژاپنی‌ها کردیم، اما مونته‌نگرو پدیده هندبال اروپاست و تیمی کاملاً جدید و خوبی است. اگر بازیکنان تلاش کنند و خدا هم کمک کند که مونته‌نگرو را شکست دهیم، شانس صعود به دور بعدی را خواهیم داشت. بازی با اسپانیا روی کاغذ بسیار سخت است. اسپانیا یکی از تیم‌های قدرتمند هندبال جهان است و بازی سختی با آنها خواهیم داشت. مونته‌نگرو و شیلی دو کشوری هستند که فکر می‌کنم بتوانیم با آنها بجنگیم.»

قهرمانی شهرداری و سقوط ذوب

بهبود جایگاه‌ها نشان تمام تلاش خود را به کار بستند تا از سد مه‌رام بگذرند و در جدول بالا بیایند. همین اتفاق هم افتاد و نفعی‌ها یک پله صعود کردند و رتبه چهارم جدول را از چنگ ذوب‌آهن درآوردند. توفیق در گفت‌وگو با ایرنا ابراز امیدواری کرد تیمش در نیم‌فصل دوم عملکرد بهتری از خود نشان دهد: «بازی سخت و نزدیکی بود که با فرصت‌طلبی پیروز شدیم. ما تیم برتر بودیم، هر چند حریف نیز تلاش زیادی کرد تا به پیروزی برسد. تلاش می‌کنیم در نیم‌فصل دوم نتایج به مراتب بهتری نسبت به نیم‌فصل اول کسب کنیم تا صاحب جایگاه مناسبی شویم.»

تیم مدعی به پیروزی در این جدال حساس نیاز داشتند. در نهایت هم آبادانی‌ها در خانه پیروزی ۷۹ بر ۶۴ خود مقابل تیم تهرانی را جشن گرفتند. شاگردان علی توفیق برای از خانه بازی می‌کرد، اما عقاب‌تحت هر

هندبال بانوان در انتظار حمایت وزارت

ملی‌پوش هندبال بانوان ایران ابراز امیدواری کرد نگاه وزارت ورزش نسبت به این رشته تغییر کند. حدیثه نوروزی در پایان رقابت‌های هندبال زنان آسیا به عنوان بهترین بازیکن چپ‌پاره انتخاب شد. نوروزی با اشاره به چهارمی تیم‌ملی بانوان در آسیا گفت: «با وجود زمان خیلی کمی که داشتیم با زحمات کادر فنی توانستیم متفاوت ظاهر شویم و بازی با کیفیت‌تری نسبت به قبل از خودمان به نمایش بگذاریم. رشته هندبال در یک سال اخیر چندین سهمیه جهانی و کسب سکو داشته که نشان‌دهنده پیشرفت این رشته ورزشی است. امسال هم برای دومین بار با وجود تمامی تیم‌های قدرتمند توانستیم به جمع چهار تیم برتر آسیا صعود کنیم و سهمیه جهانی را به‌دست آوریم. واقعاً انتظار داریم همانند دیگر رشته‌ها هندبال بانوان هم حمایت شود تا ما بتوانیم خیلی بهتر از دوره قبل در مسابقات جهانی حضور پیدا کنیم.»

نیم‌فصل لیگ برتر بسکتبال ایران با تثبیت صدرنشینی شهرداری گرگان به پایان رسید. دیدارهای هفته یازدهم این رقابت‌ها برای دو تیم نفت و مه‌رام اهمیت زیادی داشت. هر دو

پیروز واقعی

هوادار خردسال کره جنوبی در شبی که بازیکنان کشورش با شکست مقابل برزیل از جام جهانی حذف شدند این‌گونه علامت پیروزی را نشان می‌دهد. کره برنده هم شد. برنده بازی آبرومندانه، تهاجمی و زیبا و این هوادار خردسال هر چند امروز چیز زیادی از فوتبال نمی‌داند، اما بدون تردید برنده واقعی است.

عذرخواهی، فرهنگی که فوتبال ایران ندارد

در خبرها آمده بود «پانولو بنتو»، سرمربی پر تغالی تیم ملی کره جنوبی بعد از حذف این تیم از جام جهانی از سمت خود استعفا داد. این خبر را بگذارید کنار تصاویر «هاجیمه موریاسو» که بعد از حذف از جام جهانی، آن هم در ضربات پنالتی به علامت عذرخواهی و بخشش همراه بازیکنانش مقابل هواداران ژاپن تعظیم کرد. خوب همیشه گفتیم و نوشتیم که تفاوت است میان فوتبالی‌ها که واقعا حرفه‌ای است با فوتبالی‌ها که فقط ادای حرفه‌ای بودن را درمی‌آورد و از حرفه‌ای بودن میلیاردی گرفتارن را خوب آموخته است. آن هم میلیارد دهایی که از جیب مردم و بیت‌المال برداخت می‌شود. این یک تفاوت آشکار دیگر است بین فوتبال مثلاً حرفه‌ای ما با فوتبال حرفه‌ای ژاپن و کره جنوبی. حالا دیگر بحث تیم‌های بزرگ اروپایی و امریکای جنوبی نیست که عنوان می‌شود به گرد پايشان هم نمی‌رسیم، حرف از دو کشور آسیایی است که البته با این سرعت پیشرفت و حرفه‌ای شدنشان به گرد پای آنها هم نخواهیم رسید.

کره و امریکا بر تغال را برد و ژاپن با مربی وطنی، اسپانیا و آلمان را تحقیر کرد. نصوص را بکنید اگر ایران چنین نتایجی به دست می‌آورد دیگر نه رئیس فدراسیون، نه بازیکنان تیم ملی و نه سرمربی پر تغالی ایران هیچ کدام خدا را هم بنده نبودند، اما حرف اصلی سر این است که ما حتی معذرت‌خواهی حرفه‌ای را هم یاد نگرفته‌ایم. هنوز که هنوز است کی‌روش طلبکارانه از شجاعت بازیکنانش حرف می‌زند و فدراسیون فوتبال خفه شده است، ژاپن و کره جنوبی سرفرازانه از جام جهانی کنار رفتند، اما با شرمندگی از مردم کشورشان عذرخواهی کردند. «حتی که کار کنار کشید، اما در اینجا نه خبری از عذرخواهی است و نه خبری از کنار کشیدن. تازه دارند نقشه می‌کشند برای حمله. بازیکنان هم که از خدا می‌خواهند کمی‌روش بماند، بالاخره در فوتبال حرفه‌ای ما آنها تصمیم می‌گیرند کدام مربی برود و کدام بیاید و بماند. حالا تصور کنید با چنین فوتبالی‌هایی که خواهیم در جام‌ملت‌ها به مصاف این ژاپن و کره جنوبی برویم بقیه جیبی خدا، اما سؤال این است که اگر بر فرض محال فوتبال ایران قهرمان آسیا شود، آیا نباید در عدالت خدا شک کرد؟ یا کدام فاکتور حرفه‌ای‌گری قرار است قهرمان شویم؟

فوتبالی‌جماعت ایران حتی فرهنگ عذرخواهی کردن را هم نمی‌داند. کمی‌روش در ایران نیست، یکی بگوید مهدی تاج کجاست تا بیاید و از مردم به‌خاطر بازی با روح و روان‌شان عذرخواهی کند. فوتبال ایران با این دست‌فرمان در مسیر قهقراست. جام جهانی آینده تمام‌قد و تمام‌نمایان است از هر آنچه در فوتبال دنیا وجود دارد. آینده‌ای که عیب‌هایمان را نشان می‌دهد. آینده‌ای که باید تیم‌ها و رفتار حرفه‌ای آنها چون ژاپن و کره جنوبی را در آن دید و از آنها درس گرفت، به اینکته مثل رفتار فوتبالی‌های ما آن را شکست و به مسیر اشتباه خود تا نابودی کامل ادامه داد. جام جهانی آوردگاهی است که فوتبال ایران با این روند دیگر جایی در آن نخواهد داشت.

انتقاد مربی کاراته از پاداش تیم ملی فوتبال

مگر ورزشکاران دیگر از این آب و خاک نیستند

انتقادات از بریز و بنباش‌های مسئولان ورزش کشور برای تیم ملی فوتبال، آن هم بعد از عملکرد ناموفق این تیم در جام جهانی همچنان ادامه دارد. بعد از ملی‌پوشان کشتی و والیبالی‌ها حالا نوبت مربیان و ورزشکاران رشته‌های دیگر انتقاد کرد و گفت: «در این شرایط وقتی با بی‌توجهی مسئولان ورزش یک ورزشکار راهی کشور دیگری می‌شود از آن انتقاد می‌کنند.»

احمدی در ایسنا صحبت می‌کرد، ادامه داد: «هن همیشه گفته‌ام ورزش فوتبال رشته‌ای است که شرایطش با رشته‌های دیگر به لحاظ تبلیغات و نگاه مردم دنیا تفاوت دارد، اما با ورزشکاران رشته‌های دیگر چه بین این آب و خاک هستند و زندگی می‌خواهند یا نه؟ یک زمانی به یکی مثل من که از نظر شرایط مالی هیچ نیازی به کمک ندارد مثلاً یک ماشین می‌دهند که در زندگی‌ام هیچ تأثیری ندارد، اما برای این بچه‌ها خیلی تأثیر گذار است. من سال‌ها مربی رده‌های پایه بودم، در آنجا اصلاً خبری از تقدیر و پاداش نیست، اما وقتی به بزرگسالان آمدم، دیدم برای این‌ها هم واقعا اتفاقی نمی‌افتد. بچه‌ها شانه‌رو با اسب و درد و بدبختی تمرین می‌کنند، اما دیده نمی‌شوند.»

وی در ادامه افزود: «به فوتبالیستی که مجوز واردات خودروی ۴ یا ۵ میلیاردی می‌دهند، به خدا در زندگی‌شان تأثیری ندارد، چرا که درآمد میلیاردی از همین لیگ خودمان دارد، اما شرایط رشته‌های انفرادی و مخصوصاً کاراته تا ناسامان است. باز وضعیت کاراته‌دو و کشتی از بچه‌های ما خیلی بهتر است، اما ملی‌پوشان ما حتی پول برای خریدن مکمل هم ندارند. قهرمانان جهان و المپیک کاراته هم واقعا مشکلات جدی دارند.» مربی تیم ملی کاراته خاطر نشان کرد: «این‌ها خیلی بد است، وقتی ورزشکار ما از این مملکت می‌رود، هزار حرف به او می‌زنیم، اما وقتی به آنها توجه نمی‌کنیم، بچه‌هایی که عمر خود را در این رشته گذاشته‌اند و می‌بینند هیچ اتفاقی نمی‌افتد و در کشورها دیگر خیلی بها می‌دهند، سرخورده می‌شوند. همه ایرانی‌ها به کشور خود عرق دارند، ولی همه دوست دارند وقتی زحمت می‌کشند پیشرفت کنند. همه به دنبال این هستند که زندگی خوبی داشته باشند. چرا قهرمان جهان و المپیک ما نباید در کشور خودش زندگی خوبی داشته باشد؟ مگر ما چند قهرمان جهان و المپیک داریم؟ همه این بچه‌ها مشکل دارند و باید نگاه مسئولان به همه رشته‌ها یکسان باشد.»